

Zorica Radaković

Ne verjemi negaciji!

Zveza smrti (ZS)

Slikarji vedo, kaj je smrt, to vedo tudi kamermani.
Smrt v prostoru in času, smrt v času in prostoru.
Nesimetrijo se nadomešča s simetrijo, tako kot se
strah premaga z odločnostjo. Sklepu sledi radost.

Združujejo se smrti. V zvezo,

ki ni javna ne tajna.

V razumevanje.

V nadoriginalno kopijo nepaničnega življenja. Kajti
življenje ne hrepeni po izpolnitvi.

Vse se vrača v praznino!, zato

tej ZS verjamem. Ker je močna.

Ker je močnejša od dobrega in zla.

Jaz sem v enem njenih sklonov! Gotovo.

Modra. Nepremagljiva. Kot zakon. Vsi so

žrtve, in vse je nič.

Nemogoče se je osamiti, obvladati podložnost gotovosti.

Ne maram pogrebov

Obožujem pogrebe.

Smejem se,

zabavam se,

vseeno mi je, kdo je pokojnik,

resnično mi je vseeno,

kdo sem jaz

in zakaj

se mi dozdeva

da vsi, čisto vsi
hitijo, da so resni in živi, medtem ko jih
gledam
pa jih ne morem videti v totalu
ker sem nizko
vendar blizu,
zgnetena naozko, že v posmrtno.

Ne morem jih razumeti,
nič ne morem,
samo dozdeva se mi
da sem zgoraj,
da stojim, dostojanstveno,
da dišim po življenju,
da bom pohitela
smejati se,
se zabavati,
preoblečena v resnično.

Sem v starem milijonu

V mestu drobižu, v mizerni
grobni deželi sveta, ha!
Milijoninke se gibajo, obotavljajo,
trošijo, vendar ne izginjajo!
Brstijo reinkarnativni centri,
v njih venejo
upniki preobrazbe,
jaz pa!
V nič ne dvomim.
Varam se.
Zabavam se.
S kreativnostjo.
Rekreiram se.

Ne verjemi negaciji¹

Nič ni mogoče:
 v očesu ni zenice,
 ptica je odletela
 in se ne bo vrnila.
 Tvoja krogla je bila
 tvoja broška, razkošje odraza.
 Zdaj ti mladež pristaja na
 vse poželjivejšo kožo,
 vpija te,
 ti šepeta:
 »Nikoli ni jutri.
 Jutri je nikoli.«
 Ne verjemi!
 v obstoj pisma.
 Papirja.
 Ne verjemi vase.
 Pozno je za kakršnokoli sporočilo.
 (niti vzdahnuti ne moreš več)
 Spomni se devetega stiha,
 dejanje je končano.

Nagovarjanje k sovraštvu in pokvarjenosti

Kot trnje, avtomobilsko kolo, kot pankrta,
 sinonim, kot vdovelo debelo nekoristno teto, kot
 toplo vražje runo, je sovraštvo treba negovati!,
 da ne splahni, da čim večje, hujše in grše zraste,
 da bo veliko kot oceansko ogledalo, v katerega se boš
 pogledal in osupnil nad svojo pokvarjenostjo; in ljuba ti
 bo tvoja želja, da bi bil hujši od svojih sovražnikov, ki
 gorijo, da bi te izpodbili, da bi ti namere izpridili, da bi te
 nemočnega ulovili in te v mrtve prizore zasidrali, a
 ne daj se prestrašiti z glasom razuma uvelega,
 sovraštvo je strast!, vetrnica, ki
 dviga zli veter na področju presenečenja, dogodkov
 vlasti, ki bo duši tvoji dal žara za nova vrenja!
 Zabloda je, da je v sovraštvu gentleman potrebno biti...
 V pokvarjenosti je resnični čar igre sovraštva!

¹ Referenca na pesem Ne boj se voštanih figura (U mraku mrtav čovjek, *Quorum*, str. 94, Zagreb 1989)

V podlosti njen navdih!
 Zato, če nisi primitiven ali slaboumen,
 ne boš podlegel usmiljenju: dovčerajšnji prijatelji
 so lahko danes najljubši sovražniki.

Naj osupnejo, ko jim pred mnogimi razkrinkaš skrivnosti!
 Pljuni jim v obraz!
 Grozno jih oklevetaj!
 Naj se mučno preobračajo v svojih sanjah kot v žrelu
 velikana.
 Dokler se ne bodo sami sebi zagabili in postali svoja
 negacija!

Sovrašтво, to je dobra akcija!
 Priložnost, da ne boš tepec,
 majhna pizda,
 ampak svinja, zver, pametna in divja!

Prevedel Jure Potokar